

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Λεμβούχοι του Ρήνου — Πιστοποιητικό E 101 — Αποδεικτική Ισχύς — Παραπομπή ζητήματος στο Δικαστήριο — Υποχρέωση υποβολής προδικαστικού ερωτήματος»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-72/14 και C-197/14,

με αντικείμενο αιτήσεις προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλαν το εφετείο του Bois-le-Duc (Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, Κάτω Χώρες) και το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών (Hoge Raad der Nederlanden) με αποφάσεις της 7ης Φεβρουαρίου και της 28ης Μαρτίου 2014, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο αντιστοίχως στις 10 Φεβρουαρίου και στις 18 Απριλίου 2014, στο πλαίσιο των δικών

X

κατά

Inspecteur van Rijksbelastingdienst (C-72/14),

και

T. A. van Dijk

κατά

Staatssecretaris van Financiën (C-197/14),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, J. L. da Cruz Vilaça και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— οι X και M. van Dijk, εκπροσωπούμενοι από τον M. J. van Dam, advocaat,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Bulterman, M. de Ree και E. Στεργίου, καθώς και από τον J. Langer,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Smolek,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και J. Möller,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις E.-M. Μαμούνα, M. Τασσοπούλου και A. Σαμώνη-Ράντου,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους D. Martin και W. Roels,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Μαΐου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, καθώς και των άρθρων 10γ έως 11α, 12α και 12β του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκαν και επικαιροποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 28, σ. 1), όπως τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005 (ΕΕ L 117, σ. 1, στο εξής, αντιστοίχως: κανονισμός 1408/71 και κανονισμός 574/72), καθώς και την ερμηνεία του άρθρου 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο δύο ενδίκων διαφορών μεταξύ, αφενός, του X και του Inspecteur van Rijksbelastingdienst (επιθεωρητή της εθνικής φορολογικής αρχής) και, αφετέρου, του T. A. van Dijk και του Staatssecretaris van Financiën (Υφυπουργού Οικονομικών), με αντικείμενο πράξεις βεβαίωσης φόρου που τους αφορούσαν αντιστοίχως.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

- 3 Η Συμφωνία περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των λεμβούχων του Ρήνου, η οποία συνήφθη από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη που ανέλαβε να αναθεωρήσει τη Συμφωνία της 13ης Φεβρουαρίου 1961 περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των λεμβούχων του Ρήνου που υπεγράφη στη Γενεύη στις 30 Νοεμβρίου 1979 (στο εξής: Συμφωνία περί των λεμβούχων του Ρήνου), ορίζει στο άρθρο 2, παράγραφος 1:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 9 και του άρθρου 54, η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται, επί του εδάφους των συμβαλλόμενων μερών, σε κάθε πρόσωπο το οποίο υπόκειται η υπόκειτο, ως λεμβούχος του Ρήνου, στη νομοθεσία ενός ή περισσοτέρων εκ των συμβαλλόμενων μερών, καθώς και στα μέλη της οικογένειάς του και στους επιζώντες του.»

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 1408/71

- 4 Το άρθρο 6 του κανονισμού 1408/71 ορίζει ότι ο κανονισμός αυτός αντικαθιστά κατ' αρχήν οποιαδήποτε σύμβαση κοινωνικής ασφάλισης που συνδέει είτε αποκλειστικά τα κράτη μέλη είτε τουλάχιστον δύο κράτη μέλη και ένα ή περισσότερα άλλα κράτη.
- 5 Το τιτλοφορούμενο «Διεθνείς διατάξεις που δεν θίγει ο παρών κανονισμός», άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 ορίζει ότι, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 6, του κανονισμού αυτού, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της Συμφωνίας των Λεμβούχων του Ρήνου.
- 6 Ο τίτλος II του κανονισμού 1408/71, που περιλαμβάνει τα άρθρα 13 έως 17α, περιέχει κανόνες σχετικούς με τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας επί θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης νομοθεσίας.

Ο κανονισμός 574/72

- 7 Ο επιγραφόμενος «Εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού περί προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας» τίτλος III του κανονισμού 574/72 καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής των άρθρων 13 έως 17 του κανονισμού 1408/71.
- 8 Ειδικότερα, τα άρθρα 10γ έως 11α, 12α και 12β του κανονισμού 574/72 προβλέπουν ότι ο φορέας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου παραμένει εφαρμοστέα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 13, παράγραφος 2, στοιχείο δ', 14, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, στοιχεία α' και β', 14α, παράγραφοι 1, στοιχείο α', 2 και 4, 14β, παράγραφοι 1, 2 και 4, 14γ, στοιχείο α', 14ε και 17 του κανονισμού 1408/71, χορηγεί πιστοποιητικό που ονομάζεται «πιστοποιητικό E 101», το οποίο βεβαιώνει ότι ο οικείος εργαζόμενος υπάγεται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.

Οι διαφορές των κυρίων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

Υπόθεση C-72/14

- 9 Ο X είναι Ολλανδός υπήκοος και, κατά το έτος 2006, κατοικούσε στις Κάτω Χώρες και εργαζόταν ως πηδαλιούχος επί μηχανοκίνητου πλοίου το οποίο ήταν νηολογημένο στις Κάτω Χώρες.
- 10 Κατά το έτος 2006, το εν λόγω πλοίο έπλεε για επαγγελματικούς σκοπούς όχι μόνο στον Ρήνο αλλά, επίσης, ως επί το πλείστον, σε άλλες πλωτές οδούς εσωτερικής ναυσιπλοΐας.
- 11 Επιπλέον, κατά το έτος 2006, ο X περιλαμβανόταν στον κατάλογο μισθοδοσίας μιας εδρεύουσας στο Λουξεμβούργο επιχειρήσεως.
- 12 Στις 25 Νοεμβρίου 2004 το Υπουργείο Μεταφορών και Διαχειρίσεως Υδάτων (Ministerie van Verkeer en Waterstaat) χορήγησε για το πλοίο πιστοποιητικό συμμετοχής στη ναυσιπλοΐα του Ρήνου (Rijnvaartverklaring), όπως προβλέπεται στα άρθρα 1, στοιχείο h, και 5, παράγραφος 1, του νόμου περί των μεταφορών μέσω των πλωτών οδών εσωτερικής ναυσιπλοΐας (Wet vervoer binnenvaart), στην ιδιοκτήτρια του πλοίου, μια εδρεύουσα στο Ρότερνταμ (Κάτω Χώρες) επιχείρηση.

- 13 Ο X ζήτησε από τον αρμόδιο φορέα του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου να υπαχθεί στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του Λουξεμβούργου, η δε αίτησή του έγινε δεκτή από τον εν λόγω φορέα. Την 1η Μαρτίου 2006, η «Union des caisses de maladie à Luxembourg» εξέδωσε πιστοποιητικό E 101 υπέρ του X για τις δραστηριότητές του.
- 14 Ο X υπέβαλε δήλωση φορολογίας εισοδήματος και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης για το έτος 2006, με βάση φορολογητέο εισόδημα ύψους 31 647 ευρώ προερχόμενο από την επαγγελματική του δραστηριότητα. Στη δήλωσή του, ο X ζήτησε απαλλαγή των ασφαλιστικών εισφορών και έκπτωση για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης. Στο πλαίσιο της φορολογικής εκκαθάρισης ο Inspecteur της εθνικής φορολογικής αρχής δεν χορήγησε ούτε την απαλλαγή ούτε την έκπτωση που είχαν ζητηθεί. Επιπλέον, ο επιθεωρητής προέβη σε διόρθωση του υπολογισμού του φόρου.
- 15 Κατόπιν τούτου, εκδόθηκε εις βάρος του X βεβαίωση φόρου εισοδήματος και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης για το έτος 2006, με βάση φορολογητέο εισόδημα ύψους 28 914 ευρώ προερχόμενο από την εργασία του.
- 16 Ο ενδιαφερόμενος υπέβαλε ένσταση, μεταξύ άλλων, κατά της απόφασης περί μη απαλλαγής των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης για το επίμαχο έτος. Ο επιθεωρητής της εθνικής φορολογικής αρχής απέρριψε την ένσταση αυτή ως αβάσιμη.
- 17 Ο X άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η ένστασή του ενώπιον του πρωτοδικείου της Breda (Rechtbank Breda), το οποίο την έκρινε αβάσιμη. Κατόπιν τούτου, ο X άσκησε έφεση κατά της απόφασης του πρωτοδικείου της Breda ενώπιον του εφετείου του Bois-le-Duc.
- 18 Το εφετείο του Bois-le-Duc φρονεί ότι ορθώς έκρινε το πρωτοδικείο της Breda ότι ο X πρέπει να θεωρηθεί λμβούχος του Ρήνου κατά την έννοια της Συμφωνίας περί των λμβούχων του Ρήνου και ότι, ως εκ τούτου, οι περιεχόμενοι στη Συμφωνία αυτή κανόνες περί καθορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας έχουν εφαρμογή σ' αυτόν. Στο πλαίσιο αυτό, το εφετείο του Bois-le-Duc διερωτάται για τη σημασία που μπορεί να έχει το πιστοποιητικό E 101, το οποίο εξέδωσε την 1η Μαρτίου 2006 ο αρμόδιος για την έκδοση τέτοιου είδους πιστοποιητικών φορέας του Λουξεμβούργου.
- 19 Υπό τις συνθήκες αυτές το εφετείο του Bois-le-Duc αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
  - «1) Στην απόφαση FTS (C-202/97, EU:C:2000:75), το Δικαστήριο έκρινε ότι πιστοποιητικό E 101 εκδοθέν από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους δεσμεύει τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης άλλων κρατών μελών, ακόμη και αν το πιστοποιητικό αυτό φέρει το στίγμα ουσιαστικού σφάλματος. Ισχύει το συμπέρασμα αυτό επίσης για περιπτώσεις όπως η παρούσα, όπου δεν έχουν εφαρμογή οι κανόνες καθορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας που περιέχονται στον [κανονισμό 1408/71];
  - 2) Έχει για την απάντηση στο ερώτημα αυτό σημασία το ότι ο αρμόδιος φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει πιστοποιητικό E 101, αλλά, για διοικητικούς λόγους, εν γνώσει του και οικειοθελώς χρησιμοποίησε έγγραφα που με τη μορφή και το περιεχόμενό τους εμφανίζονταν ως πιστοποιητικά E 101, ενώ ο ενδιαφερόμενος θεωρούσε και εύλογα μπορούσε να θεωρήσει ότι είχε λάβει ένα τέτοιο πιστοποιητικό;»

Υπόθεση C-197/14

- 20 Κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2007 και 30ής Ιουνίου 2007, ο T. A. van Dijk, ο οποίος κατοικούσε τότε στις Κάτω Χώρες, απασχολείτο στην Christa Intershipping Sarl, εταιρία με έδρα το Λουξεμβούργο. Ειδικότερα, κατά την περίοδο αυτή, ο T. A. van Dijk εργάστηκε ως πλοίαρχος σκάφους εσωτερικής ναυσιπλοΐας στην επικράτεια διαφόρων κρατών μελών, κυρίως στον Ρήνο και στους παραποτάμους του, καθώς και στις συνδέσεις του με την ανοικτή θάλασσα.
- 21 Οι λουξεμβουργιανές αρχές χορήγησαν στον T. A. van Dijk πιστοποιητικό E 101 από το οποίο προκύπτει ότι, από 1ης Σεπτεμβρίου 2004, έχει εφαρμογή σ' αυτόν η νομοθεσία του Λουξεμβούργου περί κοινωνικής ασφαλίσεως, βάσει του κανονισμού 1408/71.
- 22 Στον T. A. van Dijk κοινοποιήθηκε πράξη βεβαιώσεως φόρου εισοδήματος για το έτος 2007, σε σχέση με τις εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, καθώς και πράξη βεβαιώσεως φόρου αναφορικά με τις εισφορές ασφαλίσεως υγείας για το ίδιο έτος, υπολογιζόμενες επί των εισοδημάτων του. Οι πράξεις αυτές επιβεβαιώθηκαν, κατόπιν υποβολής ενστάσεως εκ μέρους του T. A. van Dijk, από τις ολλανδικές φορολογικές αρχές.
- 23 Έχοντας ασκήσει προσφυγή κατά των αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκε η ένστασή του ενώπιον του πρωτοδικείου της Χάγης (Rechtbank te 's-Gravenhage) και κατόπιν της επικυρώσεως από το τελευταίο των επίμαχων πράξεων βεβαιώσεως φόρου, ο T. A. van Dijk άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του εφετείου της Χάγης (Gerechtshof te 's-Gravenhage).
- 24 Το εφετείο της Χάγης επικύρωσε την απόφαση του πρωτοδικείου της Χάγης. Ειδικότερα, το εφετείο της Χάγης έκρινε ότι ο ενδιαφερόμενος έπρεπε να θεωρηθεί λεμβούχος του Ρήνου κατά την έννοια της Συμφωνίας περί των λεμβούχων του Ρήνου και ότι, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, της εν λόγω Συμφωνίας, εφαρμοζόταν σ' αυτόν το ολλανδικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως. Επιπλέον, το εφετείο της Χάγης έκρινε ότι δεν μπορούσε να αναγνωριστεί καμία νομική ισχύς στο κρίσιμο πιστοποιητικό E 101, καθόσον αυτό είχε χορηγηθεί βάσει του κανονισμού 1408/71, ο οποίος δεν είχε εφαρμογή στον T. A. van Dijk, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού.
- 25 Ο T. A. van Dijk άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του εφετείου της Χάγης ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου των Κάτω Χωρών.
- 26 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών έχει ήδη αποφανθεί επί της σημασίας του πιστοποιητικού E 101 σε υπόθεση παρεμφερή με εκείνη της κύριας δίκης.
- 27 Πράγματι, στην από 11 Οκτωβρίου 2013 απόφασή του (αριθ. 12/04012, ECLI:NL:HR:2013:CA0827), το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών έκρινε ότι δεν μπορούσε να αναγνωριστεί καμία ισχύς στην έκδοση πιστοποιητικού E 101 και ότι δεν παραβιαζόταν η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, εξαιτίας του ότι ο ενδιαφερόμενος έπρεπε να θεωρηθεί λεμβούχος του Ρήνου κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο m, της Συμφωνίας για τους λεμβούχους του Ρήνου, υποκείμενος, κατά συνέπεια, όχι στον κανονισμό 1408/71, αλλά στην προμνησθείσα Συμφωνία.
- 28 Το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών εξέδωσε την απόφαση αυτή χωρίς να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα, επειδή έκρινε ότι η προκριθείσα λύση δεν άφηνε περιθώριο για ουδεμία εύλογη αμφιβολία.
- 29 Αντιθέτως, με απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2014 (αριθ. 13/00040, ECLI:NL:GHSHE:2014:248, V-N 2014/12.15), το εφετείο του Bois-le-Duc υπέβαλε στο Δικαστήριο δύο προδικαστικά ερωτήματα τα οποία αποτελούν αντικείμενο της υποθέσεως C-72/14.

- 30 Επομένως, στο μέτρο που η απάντηση επί των ερωτημάτων αυτών μπορεί να είναι καθοριστική για την επίλυση της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί, το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών διερωτάται κατά πόσον μπορεί να αποφανθεί επί της διαφοράς αυτής, σύμφωνα με την από 11 Οκτωβρίου 2013 απόφασή του, χωρίς να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως και χωρίς να αναμείνει την απάντηση του τελευταίου επί των προδικαστικών ερωτημάτων που υπέβαλε το εφετείο του Bois-le-Duc.
- 31 Το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών διερωτάται, ιδίως, κατά πόσον, εφόσον εκτιμά ότι η επίλυση του ενωπίον του ανακύψαντος ζητήματος ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης παρίσταται τόσο προφανής ώστε να μη χωρεί ουδεμία εύλογη αμφιβολία, μπορούν να θεωρηθούν ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που διατυπώθηκαν στη σκέψη 16 της αποφάσεως Cilfit κ.λπ. (283/81, EU:C:1982:335).
- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει το Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών, ως ανώτατο εθνικό δικαστήριο, να θεωρήσει ότι προδικαστικό ερώτημα που τέθηκε από κατώτερο εθνικό δικαστήριο συνιστά λόγο να θέσει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο ή να αναμείνει την απάντηση σε αυτό το τεθέν από το κατώτερο δικαστήριο ερώτημα, ακόμη και αν κρίνει ότι η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στο ζήτημα επί του οποίου πρέπει να αποφασίσει είναι τόσο προφανής, ώστε να μη χωρεί εύλογη αμφιβολία ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα αυτό;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δεσμεύονται οι ολλανδικές αρχές στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως από πιστοποιητικό E 101 που χορηγήθηκε από αρχή άλλου κράτους μέλους, ακόμη και αν αφορά λεμβούχο του Ρήνου, οπότε οι περιλαμβανόμενοι στον κανονισμό 1408/71 κανόνες περί της εφαρμοστέας νομοθεσίας –ζήτημα το οποίο αφορά το πιστοποιητικό– στερούνται εφαρμογής βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού;»
- 33 Με απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2015, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε τη συνεκδίκαση των υποθέσεων C-72/14 και C-197/14 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 34 Από τις αποφάσεις περί παραπομπής προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες στις κύριες δίκες είναι λεμβούχοι του Ρήνου, στους οποίους χορηγήθηκε πιστοποιητικό E 101 από τον αρμόδιο για την έκδοση τέτοιου είδους πιστοποιητικού φορέα στο Λουξεμβούργο.
- 35 Από την απόφαση περί παραπομπής στην υπόθεση C-72/14 προκύπτει, επίσης, ότι ο προμνησθείς φορέας έκρινε ότι, κατ' εφαρμογήν των κανόνων της Συμφωνίας περί των λεμβούχων του Ρήνου περί προσδιορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας, ο προσφεύγων της κύριας δίκης υπαγόταν στη νομοθεσία του Λουξεμβούργου και ότι, ελλείπει –στο πλαίσιο της εν λόγω Συμφωνίας– ενός εντύπου ισοδύναμου προς το πιστοποιητικό E 101, ο εν λόγω φορέας είχε χρησιμοποιήσει το πιστοποιητικό E 101 προκειμένου να βεβαιώσει την υπαγωγή του προσφεύγοντος της κύριας δίκης στο κοινωνικό σύστημα του Λουξεμβούργου.

- 36 Με βάση τις ανωτέρω παραδοχές θα πρέπει να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα που υπέβαλαν τα αιτούντα δικαστήρια, δεδομένου ότι η παρούσα απόφαση δεν περιέχει καμία εκτίμηση επί του χαρακτηρισμού των προσφευγόντων των κύριων δικών ως λεμβούχων του Ρήνου, ούτε επί της εθνικής νομοθεσίας που εφαρμόζεται σ' αυτούς.

Επί των ερωτημάτων στην υπόθεση C-72/14 και επί του δεύτερου ερωτήματος στην υπόθεση C-197/14

- 37 Με τα ερωτήματα στην υπόθεση C-72/14 και με το δεύτερο ερώτημα στην υπόθεση C-197/14, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, τα αιτούντα δικαστήρια ζητούν, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί κατά πόσον το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, καθώς και τα άρθρα 10γ έως 11α, 12α και 12β του κανονισμού 574/72 έχουν την έννοια ότι πιστοποιητικό εκδοθέν υπό τη μορφή πιστοποιητικού E 101 από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι εργαζόμενος υπόκειται στην κοινωνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώ ο εν λόγω εργαζόμενος εμπίπτει στη Συμφωνία περί των λεμβούχων του Ρήνου, δεσμεύει τους φορείς άλλων κρατών μελών, και κατά πόσον ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι ο εκδούς φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει γνήσιο πιστοποιητικό E 101, αλλά, για διοικητικούς λόγους, χρησιμοποίησε το τυποποιημένο έντυπο του πιστοποιητικού αυτού.
- 38 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι το πιστοποιητικό E 101 αντιστοιχεί σε ένα τυποποιημένο έντυπο το οποίο χορηγείται, σύμφωνα με τον τίτλο III του κανονισμού 574/72, από τον φορέα που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους η νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης του οποίου είναι εφαρμοστέα, προκειμένου να βεβαιωθεί η υπαγωγή των διακινούμενων εργαζομένων, οι οποίοι εμπίπτουν σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρουν ορισμένες διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού 1408/71, στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 7 και 8 της παρούσας αποφάσεως.
- 39 Είναι, επομένως, προφανές ότι η χρήση του πιστοποιητικού E 101 είναι ενδεδειγμένη μόνον οσάκις οι θεσπιζόμενοι στον τίτλο II του κανονισμού 1408/71 κανόνες σχετικά με τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας επί θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης νομοθεσίας έχουν εφαρμογή στους οικείους εργαζομένους, κάτι που επιβεβαιώνεται από τις ενδείξεις που περιλαμβάνονται στο τυποποιημένο έντυπο, δεδομένου ότι οι ενδείξεις αυτές δεν αφορούν άλλες περιπτώσεις από εκείνες των εργαζομένων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω τίτλου II.
- 40 Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ένα τέτοιο πιστοποιητικό, στο μέτρο που δημιουργεί τεκμήριο νομιμότητας όσον αφορά την υπαγωγή των αποσπασμένων εργαζομένων στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση από την οποία αποσπάστηκαν οι εργαζόμενοι, δεσμεύει τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι αποσπασμένοι οι εργαζόμενοι αυτοί (απόφαση *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, σκέψη 24).
- 41 Το Δικαστήριο διευκρίνισε, επίσης, ότι, για όσο διάστημα δεν ανακαλείται ή δεν κηρύσσεται ανίσχυρο από τις αρχές του κράτους μέλους που το εξέδωσαν, το πιστοποιητικό E 101 δεσμεύει τον αρμόδιο φορέα και τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχουν αποσπαστεί οι εργαζόμενοι (απόφαση *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, σκέψη 33).
- 42 Επιπλέον, στο μέτρο που το πιστοποιητικό E 101 δεσμεύει τον αρμόδιο αυτό φορέα, δεν υπάρχει κανένας λόγος που θα δικαιολογούσε να μπορεί το πρόσωπο που προσφεύγει στις υπηρεσίες ενός εργαζομένου να μη λαμβάνει υπόψη το εν λόγω πιστοποιητικό. Πάντως, εάν το πρόσωπο αυτό αμφιβάλλει για το κύρος του πιστοποιητικού, πρέπει να ενημερώσει σχετικά τον αρμόδιο φορέα (απόφαση *Banks κ.λπ.*, C-178/97, EU:C:2000:169, σκέψη 47).

- 43 Πρέπει, εντούτοις, να επισημανθεί ότι η νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 40 έως 42 της παρούσας αποφάσεως αφορά περιπτώσεις στις οποίες τα πιστοποιητικά E 101 εκδόθηκαν αναφορικά με εργαζομένους που εμπίπτουν στον τίτλο II του κανονισμού 1408/71.
- 44 Τα επίμαχα στις κύριες δίκες πιστοποιητικά E 101 εκδόθηκαν, όμως, αναφορικά με λεμβούχους του Ρήνου, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 34 της παρούσας αποφάσεως.
- 45 Πρέπει συναφώς να υπομνησθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 6 του κανονισμού αυτού, κατά τις οποίες ο τελευταίος αντικαθιστά κατ' αρχήν οποιαδήποτε σύμβαση κοινωνικής ασφαλίσεως που συνδέει αποκλειστικά τα κράτη μέλη ή δύο τουλάχιστον κράτη μέλη και ένα ή περισσότερα άλλα κράτη, οι διατάξεις της Συμφωνίας περί των λεμβούχων του Ρήνου αναφορικά με την κοινωνική ασφάλιση των τελευταίων εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή.
- 46 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι οι λεμβούχοι του Ρήνου δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, αλλά σε εκείνο της Συμφωνίας περί των λεμβούχων του Ρήνου, με αποτέλεσμα ο καθορισμός της εφαρμοστέας σ' αυτούς νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφαλίσεως να διέπεται όχι από τον τίτλο II του εν λόγω κανονισμού, αλλά από την προμνησθείσα Συμφωνία.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, πιστοποιητικό εκδοθέν από φορέα κράτους μέλους, με σκοπό να βεβαιωθεί η υπαγωγή στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους ενός εργαζομένου που έχει την ιδιότητα του λεμβούχου του Ρήνου, όπως τα επίμαχα στις κύριες δίκες πιστοποιητικά, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί πιστοποιητικό E 101, ακόμα και αν έχει τη μορφή του τελευταίου, ανεξαρτήτως δε αν χορηγήθηκε από τον φορέα, ο οποίος ορίζεται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους κατά την έννοια του κανονισμού 1408/71 για την έκδοση τέτοιου είδους πιστοποιητικού.
- 48 Κατά συνέπεια, τέτοια βεβαίωση δεν είναι δυνατόν να παράγει τα αποτελέσματα του πιστοποιητικού E 101, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η δεσμευτική ισχύς έναντι των φορέων των κρατών μελών πέραν εκείνου του κράτους μέλους, ο φορέας του οποίου εξέδωσε τέτοιο πιστοποιητικό.
- 49 Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι ο εκδούς φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει πιστοποιητικό E 101, αλλά, για διοικητικούς λόγους, χρησιμοποίησε τυποποιημένο έντυπο αναφοράς δεν επηρεάζει την απάντηση επί των υποβληθέντων ερωτημάτων.
- 50 Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προστεθεί ότι το γεγονός ότι πιστοποιητικό που αφορά λεμβούχο του Ρήνου, το οποίο εκδόθηκε υπό τη μορφή πιστοποιητικού E 101 όπως τα επίμαχα στις κύριες δίκες, δεν παράγει τα αποτελέσματα ενός πιστοποιητικού E 101, δεν συνεπάγεται ότι το εν λόγω πιστοποιητικό στερείται παντελώς νομικής ισχύος.
- 51 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθεισών σκέψεων, στα ερωτήματα στην υπόθεση C-72/14 και στο δεύτερο ερώτημα στην υπόθεση C-197/14 πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, καθώς και τα άρθρα 10γ έως 11α, 12α και 12β του κανονισμού 574/72, έχουν την έννοια ότι πιστοποιητικό εκδοθέν υπό τη μορφή πιστοποιητικού E 101 από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι εργαζόμενος υπόκειται στην κοινωνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώ ο εν λόγω εργαζόμενος εμπίπτει στη Συμφωνία περί των λεμβούχων του Ρήνου, δεν δεσμεύει τους φορείς άλλων κρατών μελών. Το γεγονός ότι ο εκδούς φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει γνήσιο πιστοποιητικό E 101, αλλά, για διοικητικούς λόγους, χρησιμοποίησε το τυποποιημένο έγγραφο του πιστοποιητικού αυτού δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

Επί του πρώτου ερωτήματος στην υπόθεση C-197/14

- 52 Με το πρώτο του ερώτημα στην υπόθεση C-197/14, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί κατά πόσον το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο του εσωτερικού δικαίου, όπως το προμνησθέν αιτούν δικαστήριο, οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως οσάκις κατώτερο εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο υποθέσεως παρόμοιας προς εκείνης της οποίας έχει επιληφθεί και αφορώσας το ίδιο ακριβώς ζήτημα, υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο, ή οφείλει να αναμείνει την απάντηση επί του ερωτήματος αυτού.
- 53 Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ απονέμει στο Δικαστήριο την αρμοδιότητα να αποφαινεται, με προδικαστική απόφαση, τόσο επί της ερμηνείας των Συνθηκών και των πράξεων των θεσμικών ή των λοιπών οργάνων ή των οργανισμών της Ένωσης όσο και επί του κύρους των πράξεων αυτών. Το άρθρο αυτό ορίζει, στο δεύτερο εδάφιο, ότι εθνικό δικαστήριο μπορεί να υποβάλλει τέτοια ερωτήματα στο Δικαστήριο, εφόσον εκτιμά ότι η απόφαση επί του οικείου ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του αποφάσεως και, στο τρίτο εδάφιο, ότι η υποβολή αυτή είναι υποχρεωτική για τα δικαστήρια των οποίων οι αποφάσεις δεν μπορούν να προσβληθούν με ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου (απόφαση *Melki και Abdeli*, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 40).
- 54 Πρέπει, ιδίως, να υπομνησθεί ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων των οποίων οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα να υποβάλλουν στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα εντάσσεται στο πλαίσιο της συνεργασίας, η οποία έχει καθιερωθεί προς διασφάλιση της ορθής εφαρμογής και της ομοιομορφίας ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης στο σύνολο των κρατών μελών, μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων, υπό την ιδιότητά τους ως δικαστηρίων που είναι επιφορτισμένα με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, και του Δικαστηρίου (απόφαση *Cilfit* κ.λπ., 283/81, EU:C:1982:335, σκέψη 7).
- 55 Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου οφείλει, οσάκις ανακύπτει ενώπιόν του ζήτημα απτόμενο του δικαίου της Ένωσης, να εκπληρώνει την υποχρέωσή του προδικαστικής παραπομπής, εκτός εάν διαπιστώσει ότι το ανακύψαν ζήτημα δεν είναι καθοριστικό για την έκδοση της αποφάσεώς του ή ότι η επίμαχη διάταξη του δικαίου της Ένωσης έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο ερμηνείας εκ μέρους του Δικαστηρίου ή ότι η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης είναι τόσο προφανής ώστε να μην υφίσταται ουδέν περιθώριο εύλογης αμφιβολίας. Το Δικαστήριο έχει κρίνει, επιπροσθέτως, ότι η εξέταση του ενδεχομένου αυτού πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά του δικαίου της Ένωσης, τις ιδιαίστες δυσχέρειες που παρουσιάζει η ερμηνεία του και τον κίνδυνο αποκλίσεων της νομολογίας στο εσωτερικό της Ένωσης (απόφαση *Cilfit* κ.λπ., 283/81, EU:C:1982:335, σκέψη 21).
- 56 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι ένα κατώτερο του αιτούντος δικαστηρίου εθνικό δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με ερώτημα απτόμενο του δικαίου της Ένωσης, παρόμοιο προς εκείνο το οποίο ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου και αφορών το ίδιο ακριβώς ζήτημα, τίθεται το ερώτημα κατά πόσον η περίπτωση αυτή αποκλείει τη συνδρομή των απαιτήσεων που απορρέουν από την απόφαση *Cilfit* κ.λπ. (283/81, EU:C:1982:335), για τη θεμελίωση της υπάρξεως σαφούς πράξεως (*acte clair*), και, ιδίως, της απαιτήσεως να παρίσταται η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης τόσο προφανής, ώστε να μη χωρεί ουδεμία εύλογη αμφιβολία.
- 57 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της εκδοθησόμενης δικαστικής αποφάσεως, να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο (απόφαση *Eon Aset Menidjunt*, C-118/11, EU:C:2012:97, σκέψη 76).

- 58 Επιπροσθέτως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η νομολογία που διαμορφώθηκε με την απόφαση *Cilfit* κ.λπ. (283/81, EU:C:1982:335) καθιστά το εθνικό δικαστήριο μόνο αρμόδιο να εκτιμά αν η ορθή εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου παρίσταται τόσο προφανής, ώστε να μην υφίσταται ουδέν περιθώριο εύλογης αμφιβολίας, και, συνεπώς, να αποφασίζει να μην υποβάλει στο Δικαστήριο ερώτημα περί ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης που ανέκυψε ενώπιόν του (απόφαση *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και να το επιλύει με δική του ευθύνη (απόφαση *Cilfit* κ.λπ., 283/81, EU:C:1982:335, σκέψη 16).
- 59 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι απόκειται αποκλειστικώς στα εθνικά δικαστήρια, οι αποφάσεις των οποίων δεν μπορούν να προσβληθούν με ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου, να αξιολογούν, με ίδια ευθύνη και αμερόληπτα, κατά πόσον υφίσταται *acte clair*.
- 60 Επομένως, καίτοι, σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, το ανώτατο δικαστήριο ενός κράτους μέλους πρέπει, ασφαλώς, να συνεκτιμήσει την περίπτωση ότι ένα κατώτερο δικαστήριο υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα που εξακολουθεί να εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, εντούτοις, η εν λόγω περίπτωση δεν είναι δυνατόν, αυτή καθαυτή, να εμποδίσει το εθνικό ανώτατο δικαστήριο να συναγάγει, κατά το πέρας εξετάσεως σύμφωνης προς τις επιταγές που απορρέουν από την απόφαση *Cilfit* κ.λπ. (283/81, EU:C:1982:335), ότι υφίσταται *acte clair*.
- 61 Τέλος, στο μέτρο που το γεγονός ότι κατώτερο δικαστήριο υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο επί του ιδίου ζητήματος με εκείνο που ανέκυψε στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί το αποφαινόμενο σε τελευταίο βαθμό εθνικό δικαστήριο δεν συνεπάγεται, αυτό καθαυτό, ότι δεν είναι πλέον δυνατόν να πληρούνται οι προϋποθέσεις της αποφάσεως *Cilfit* κ.λπ. (283/81, EU:C:1982:335), ώστε να δύναται το τελευταίο ως άνω δικαστήριο να αποφασίσει να αποστεί από την υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο και να επιλύσει το ενώπιον του ανακύψαν ζήτημα με ίδια ευθύνη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το γεγονός αυτό δεν υποχρεώνει, επίσης, το ανώτατο εθνικό δικαστήριο να αναμείνει την απάντηση που θα δώσει το Δικαστήριο επί του προδικαστικού ερωτήματος που υπέβαλε το κατώτερο δικαστήριο.
- 62 Η ανωτέρω διαπίστωση επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία το άρθρο 267 ΣΛΕΕ δεν απαγορεύει οι αποφάσεις δικαστηρίου, του οποίου οι αποφάσεις μπορούν να προσβληθούν βάσει του εσωτερικού δικαίου και το οποίο υπέβαλε στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, να εξακολουθούν να υπόκεινται στα προβλεπόμενα από το εθνικό δίκαιο τακτικά ένδικα μέσα, τα οποία επιτρέπουν στο ανώτερο δικαστήριο να αποφανθεί αυτό το ίδιο επί της διαφοράς, η οποία αποτέλεσε το αντικείμενο της προδικαστικής παραπομπής, και να αναλάβει, επομένως, την ευθύνη να διασφαλίσει την τήρηση του δικαίου της Ένωσης (βλ., συναφώς, διάταξη *Nationale Loterij*, C-525/06, EU:C:2009:179, σκέψεις 6 έως 8).
- 63 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθεισών σκέψεων, στο πρώτο ερώτημα στην υπόθεση C-197/14 πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο του εσωτερικού δικαίου, όπως το αιτούν δικαστήριο, δεν οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για τον αποκλειστικό λόγο ότι κατώτερο εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο υποθέσεως παρόμοιας προς εκείνη της οποίας έχει επιληφθεί και αφορώσας το ίδιο ακριβώς ζήτημα, υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο, ούτε να αναμείνει την απάντηση επί του ερωτήματος αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, καθώς και τα άρθρα 10γ έως 11α, 12α και 12β του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκαν και επικαιροποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ), όπως τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχουν την έννοια ότι πιστοποιητικό εκδοθέν υπό τη μορφή πιστοποιητικού E 101 από αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι εργαζόμενος υπόκειται στην κοινωνική νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώ ο εν λόγω εργαζόμενος εμπίπτει στη Συμφωνία περί της κοινωνικής ασφάλισης των λεμβούχων του Ρήνου, η οποία συνήφθη από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη που ανέλαβε να αναθεωρήσει τη Συμφωνία της 13ης Φεβρουαρίου 1961 περί της κοινωνικής ασφάλισης των λεμβούχων του Ρήνου που υπεγράφη στη Γενεύη στις 30 Νοεμβρίου 1979, δεν δεσμεύει τους φορείς άλλων κρατών μελών. Το γεγονός ότι ο εκδούς φορέας δεν είχε την πρόθεση να εκδώσει γνήσιο πιστοποιητικό E 101 αλλά, για διοικητικούς λόγους, χρησιμοποίησε το τυποποιημένο έγγραφο του πιστοποιητικού αυτού δεν ασκεί συναφώς επιρροή.
- 2) Το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο του εσωτερικού δικαίου, όπως το αιτούν δικαστήριο, δεν οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για τον αποκλειστικό λόγο ότι κατώτερο εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο υποθέσεως παρόμοιας προς εκείνης της οποίας έχει επιληφθεί και αφορώσας το ίδιο ακριβώς ζήτημα, υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε να αναμείνει την απάντηση επί του ερωτήματος αυτού.

(υπογραφές)